

* שיעור מספר 12

16 - 22 דצמבר

"התגברות על הרוע באמצעות הטוב"

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: רומים 12,13.

פסוק לשינון: "וְאַל תִּדְמֶנּוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אִם הַשְּׁתַּנּוּ עַל־יְדֵי הַתַּחֲדָשׁוֹת הַדְּעוֹת כְּדֵי שֶׁתִּבְחִינּוּ מֵהוּ רָצוֹן אֱלֹהִים, מֵהוּ הַטּוֹב וְהָרָצוּי וְהַמְשָׁלִם בְּעֵינָיו" (רומים 2:12)

שאול מנסה לשחרר את הקהילה הרומית מהרושם המוטעה שקיבלה על תורה, וקורא למאמינים בישוע לרף גבוה של משמעת. משמעת זו נובעת משינוי פנימי בלב ובמוח, והשינוי מתרחש רק באמצעות כוחו של אלוהים כאשר האדם נכנע לו. באגרת לא נאמר כי משמעת זו באה באופן אוטומטי וטבעי. המאמין צריך להיות משכיל לשם כך ולדעת את דרישות התורה. יתרה מכך, הוא צריך לחשוק בציות לדרישות אלה. והכי חשוב, האדם צריך לחפש אחר כוח האלוהי שבלעדיו ציות זה אינו בר השגה.

משמעות הדבר היא כי מעשים הם חלק מהאמונה. שאול מעולם לא פסל את חשיבות המעשים. בפרקים 13 עד 15 הוא מדגיש אותם ומעניק להם תשומת לב רבה. אין זה סותר את מה שאמר לפני כן על הצדקה על סמך אמונה. להיפך, מעשים הם ביטוי אמיתי למה שנקרא לחיות על פי אמונה. ניתן אפילו לומר כי כעת, לאחר בוא ישוע, דרישות הברית החדשה נוקשות יותר מן הברית הישנה. מפני שהמאמינים קיבלו דוגמה להתנהגות מוסרית ראויה במשיח ישוע וכעת יש לנו דגם מוחשי להשוואה. "יְהֵא בְכֶם הַלֶּךְ רוּחַ זֶה אֲשֶׁר הִיָּה..." לא במשה, לא בדניאל, לא בדוד, לא בשלמה, לא בחנוך, לא בדבורה, לא באליהו, אלא "... בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ" (פיליפיים 2:5).

רף המשמעת אינו יכול להיות גבוה יותר!

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת 23 בדצמבר.

עבודה תבונתית

החלק העקרוני והתאולוגי של אגרת רומים מסתיים בפרק 11. פרקים 12 עד 16 מציגים הוראות מעשיות והערות אישיות. פרקים מסכמים אלה בעלי חשיבות רבה משום שהם מראים כיצד בעצם צריכים להיראות חיי אמונה. קודם כל, יש לציין כי אמונה איננה תחילף לציות ומשמעת. המצוות המוסריות עדיין בתוקף. והברית החדשה נותנת להן הסבר, פירוט ואף מעצימה אותן. אין שום סימן או רמז כי יהיה קל להסדיר את חיי האמין על ידי עקרונות מוסר אלה. נהפוך הוא, נאמר לנו כי לפעמים הקרב יהיה קשה, מכיוון שקרב עם עצמך ועם החטא הוא תמיד מאוד קשה (1 לפטרוס 1: 4). אמנם נתנה לנו הבטחה לכוח אלוהי וניצחון על החטא, אך אנו חיים בעולם ששייך לאויבנו ונצטרך להילחם המון נגד פיתויים רבים ושונים. החדשות הטובות הן כי אם ניפול, אם ניכשל, לא ניזרק, אלא נקבל את עזרתו של הכהן הגדול שמשתדל עבורנו (עברים 25: 7).

קראו רומים 12:1. כיצד האנלוגיה שבפסוקים מציגה את אורח החיים שצריך להיות לנו כמאמינים? כיצד רומים 2:12 משתלב בזה?

ברומים 12:1, שאול רומז על קורבנות של תקופת התנ"ך. כפי שבעת העתיקה בעלי חיים הוקרבו לאלוהים, כך היום המאמינים צריכים להקריב את גופם לאלוהים – לא כמתים, אלא כקורבנות חיים המוקדשים לעבודת האל. בימי ישראל העתיקה כל בעל חיים המועמד לקורבן עבר בדיקה ייסודית ביותר. אם במהלכה התגלה בו פגם כלשהו, הוא נדחה ולא הוקרב, מפני שאלוהים ציווה כי הקורבן חייב להיות מושלם, ללא אף פגם. לכן, בשביל להיות קורבן חי, קדוש הראוי לאלוהים, המאמינים מחוייבים לשמור על עצמם כמה שיותר. על אף שאף אחד מאיתנו אינו מושלם, הכוונה היא שנחיה חיים נקיים מחטא ונהיה נאמנים לאדוני כמה שאפשר.

”השליח מתאר כאן תהליך, והוא פונה לאלה שכבר מאמינים. חיי אמונה – זה לא לעמוד במקום, אלא להתקדם מהטוב לטוב ביותר” (מרטין לותר, Commentary on Romans, עמוד 167,168). מה זה אומר להתקדם מהטוב לטוב יותר בחיים?

לחשוב באופן מפוכח

ברבעון זה דיברנו המון על נצחיות התורה המוסרית של אלוהים, והדגשנו שוב ושוב כי המסר ששאל מעביר באיגרת אינו אומר כי אמונה מבטלת את עשרת הדיברות. עם זאת, קל מאוד להתבלבל בהבנת התורה, אם שוכחים את עיקרה ומהרוח העומדת מאחוריה. זוהי אהבה, אהבה לאלוהים ולזולת. בעוד שמישהו מכריז על עצמו כי הינו אדם אוהב, כאשר מדובר באהבה בחיי היום יום אנו מגלים כי זהו עניין אחר לחלוטין.

קראו רומים 21-3:12. כיצד עלינו לגלות אהבה כלפי אחרים?

בדומה ל1 לקורינתים 12,13 שאל משבח את האהבה לאחר דיון על מתנות הרוח. אהבה (agape ביוונית), היא הדרך המעולה ביותר. אלוהים הוא אהבה (1 ליוחנן 4:8). כלומר, אהבה היא תיאור האופי של אלוהים. לאהוב, משמע להתייחס לאחרים כמו שאלוהים מתייחס.

שאל מראה כיצד אהבה באה לידי ביטוי באופן מעשי. עקרון חשוב שהוא מציג הוא ענוה, נכונות של אדם לא להתנשא מעל אחרים ולא לחשוב על עצמו יותר ממה שהוא באמת, אלא נכונות לתת עדיפות אחד לשני מתוך כבוד הדדי, ונכונות לא לצאת תמיד הכי חכם וצודק. ליישם את דברי המשיח "קחו עליכם את עלי ולמדו ממני, כי עני אֲנִי וְנִמּוּךְ רוּחִי" (מתי 29:11). מכל האנשים, המאמינים בישוע צריכים להיות הצנועים ביותר. תראו כמה שאנו חסרי ישע. עד כמה שאנו שקועים בחטא. כמה תלויים בצדקה שהיא לא שלנו, ובכוח הפועל בתוכינו כדי לשנות בנו את מה שלעולם לא היינו מצילחים לעשות לבד. ממה יש לנו להתפאר? במה אנו יכולים להשיץ? בשום דבר כלל.

קראו רומים 18:12. כמה טוב הינכם מיישמים הנחיה זו בחייכם עכשיו? אולי הינכם צריכים לשנות משהו בגישתכם כדי לבצע את מה שנאמר לנו כאן בדבר אלוהים?

האדם המשיחי והמדינה

קראו רומים 7-1:13. אילו עקרונות בסיסיים עלינו לאמץ מתוך הקטע על האופן שבו אנו מתייחסים לנוח האזרחי של הממשלה?

מה שהופך את דברי שאול למעניינים עוד יותר זה העובדה כי בעת כתיבת האגרת העולם נשלט על ידי אימפריה הרומית. וכידוע משטר זה התאפיין באכזריות, שחיתות, עבודת אלילים ורדיפה של המאמינים באלוהי אמת. למעשה, שאול נידון למוות על ידי שלטון זה. ובכל זאת, שאול קורא למאמינים במשיח להיות אזרחים טובים וממושעים לממשלה שכזו?

כן. וזאת מאחר שרעיון הממשל נמצא לאורך כל כתבי הקודש. כל הרעיון, המושג והעקרונות של שלטון הוגדרו על ידי אלוהים. בני אדם צריכים להיות בחברה עם חוקים, תקנות וסטנדרטים מסויימים. אנרכיה איננה מושג מקראי. עם זאת, אין להסיק מכך כי אלוהים מאשר ותומך בכל סוג של ממשל ומדיניותו. אך עובדי אלוהים צריכים להיות אזרחים הגונים במדינתם, וככל האפשר לציית לחוקיו. אנו צריכים לתמוך בממשלה כל עוד טענותיה אינן נוגדות את אלה של אלוהים. כל אדם צריך לשקול היטב טרם קבלת החלטה להתנגד לממשל, באמצעות תפילה והתייעצות עם חבריו לאמונה. מתוך ספרי הנבואה, אנו יודעים שיום אחד כל תלמידי המשיח ימצאו את עצמם בסכסוך עם הכוחות הפוליטיים השולטים בעולם (התגלות 13). אך עד אז, עלינו להיות אזרחים טובים ככל האפשר.

"אנו מכירים בממשלה האנושית כפקודה אלוהית, ומלמדים כי הציות לה הינו חובה קדושה בתחום הלגיטימי שלה. אך כאשר טענות הממשלה מתנגשות עם טענותיו של אלוהים, עלינו לציית לאלוהים כמובן, ולא לבני אנוש. מילתו של אלוהים מעל לכל חוק אנושי..."

אנו לא נדרשים לצאת נגד הרשויות. אנו צריכים להיזהר במילותינו, בין אם בדיבור או בכתב, פן נגיד דבר מה אשר יגרום לנו להיראות מנוגדים לחוק ולסדר. עלינו לא להגיד או לעשות משהו שיחסום את דרכנו ללא צורך" (אלן ג' וייט, The Acts of the Apostles, עמוד 69).

אהבת הזולת

קראו רומים 8: 13. כיצד אנו מבינים את הפסוק? האם זה אומר כי אם אנו אוהבים, אין לנו יותר מחוייבות, ואם כן, אז גם אין צורך בציות לחוק האלוהים?

בדומה למה שעשה ישוע בדרשתו על הר, שאול מעצים את מצוות התורה ואומר כי אהבה צריכה להוות מניע עיקרי בכל מעשי ידינו. שהרי התורה הוא תמליל לדמותו ואופיו של אלוהים, ואלוהים הוא אהבה. התורה המוסרי עדיין מחייב, בניגוד לטענותיהם של קבוצת מאמינים מסויימת. מה אם לו התורה מגדיר את החטא, ומי יתכחש לקיום החטא? עם זאת, התורה באמת יכול להתמלא בהקשר של אהבה בלבד.

אילו הוראות נותן שאול כדוגמה אשר ממחישה את עיקרון האהבה בקיום מצוות התורה? מדוע דווקא הוראות אלה? רומים 9,10: 13.

גורם האהבה לא היה עיקרון חדש. על ידי ציטוט מספר ויקרא שאול מראה כי עיקרון האהבה הייתה חלק בלתי נפרד ממערכת התנ"כית. שוב שאול מבסס את דבריו באמצעות התנ"ך. הוא מדבר כאן על האופן שבו אנו מתייחסים אחד לשני. הוא מדבר על יחסים אישיים, ולכן מציין את המצוות אשר מכוונות ליחסים אלה. כמובן שהטיעון שלו אינו אומר כי הוא מבטל את שאר מצוות התורה. (ראו מעשל השליחים 20: 15, 1 לתסלוניקים 9: 1, 1 ליוחנן 21: 5). יתר על כן, כפי שכותבים סופרים אחרים בברית החדשה, כאשר אנו מביעים אהבה לאחרים, אנו מביעים אהבה לאלוהים (מתי 40: 25, 1 ליוחנן 21, 20: 4).

חשבו על מערכת היחסים שלכם עם אלוהים וכיצד היא משתקפת ביחסים עם אחרים. עד כמה אהבה מהווה גורם מרכזי ביחסים עם בני אדם? כיצד אנו יכולים ללמוד לאהוב אחרים כפי שאלוהים אוהב אותנו? מה מונע מכם לעשות זאת?

ישועתינו הקרבה

”נוסף על כך, ידועים לכם הזמנים, הינו שפעת השעה להתעורר מן השנה, כי ישועתנו קרובה עכשו יותר משהיתה ביום שהתחלנו להאמין” (רומים 11:13).

כפי שאמרנו לאורך הרבעון, שאול התמקד ברומאים במכתבו כדי להבהיר לקהילה המקומית, ובעיקר למאמינים היהודים שם מהם תפקידי האמונה והמעשים בהקשר הברית החדשה. הנושא שעמד על הפרק היה ישועה, וכיצד אדם חוטא יכול לקבל את מעמד הצדיק והקדוש בפני אלוהים.

קראו רומים 13:11-14. על איזה ארוע שאול מדבר כאן? וכיצד עלינו להתנהג בציפייה לארוע זה?

לא משנה כי מילים אלה נכתבו לפני כאלפיים שנה. אנו חייבים תמיד לחיות בציפייה לביאת המשיח הקרבה. ביאתו השנייה פוטנציאלית בהקשר המוות שלנו. זה יכול לקרות עוד שבועיים, או עוד 40 שנים, ואין משמעות למשך הזמן שנישן, כמה ימים או 400 שנים. הרגע הבא בשבילינו יהיה פגישה עם המשיח. המוות פוטנציאלי בכל רגע נתון לכל אחד ואחת מאיתנו. שאול אינו עוסק הרבה בביאת המשיח השנייה ברומים, ניתן למצוא זאת בהרחבה בתסלונים וקורנתים. אך הוא היה חייב לנגוע בנושא, אפילו מעט. שהרי זוהי כל תקוותינו. ללא ציפייה לביאת המשיח, אמונתנו חסרת טעם. סופו של דבר, זוהי בעצם "הישועה על סמך אמונה", נקבל אותה בשלמותה כשישוע יחזור.

אם הייתם יודעים בוודאות כי ישוע שב לארץ בעוד חודש, מה הייתם משנים בחייכם מדוע? אם הינכם חושבים שעליכם לשנות דברים אלה חודש לפני ביאת המשיח, מדוע לא לשנותם כבר עכשיו, היום? מה ההבדל?

נקודות למחשבה

"כתבי הקודש מציגים את רצון האלוהים. מי שמיישם אותנו בחייו הופך לבריאח חדשה לכל דבר. הוא לא מקבל כוחות מנטליים חדשים, אך החושך של הבורות והחטא שמנעו ממנו הבנה נעלם. כאשר אלוהים אומר שיתן לנו לב חדש, הכוונה היא לשכל חדש. שינוי בלב תמיד מלווה בהכרה ברורה בחובה האדם להבנת האמת. מי שנותן לכתבי הקש יחס קפדני, תשומת לב תוך תפילה יקבל הבנה ברורה ושיקול דעת, בפנייה אל אלוהים הוא יגיע לרמה גבוהה של אינטליגנציה" (אלן ג' וייט, My Life Today, עמוד 24).

"האדון... מגיע בקרוב, ואנו חייבים להיות מוכנים ולחכות להופעתו. הו, כמה נהדר יהיה לראות אותו ולהתקבל בברכה כמו אחד מאלה שנגאלו על ידו! זמן רב חיכינו, אך התקווה שלנו לא תתעמעם. אם נוכל לראות את המלך ביופיו, נברך על כך לנצח. אני מרגישה צורך לצעוק בקול רם: 'אני בדרך הביתה!' אנו מתקרבים לזמן שבו ישוע יבוא עם כוח ותהילה רבים כדי לקחת את אלו שגאל לביתם הנצח" (אלן ג' וייט, Testimonies for the Church, כרך 8, עמוד 253).

שאלות לדיון:

1. עברו בשיעור בשבת על תשובות על שאלה של יום חמישי. מה אנשים ענו ומה היו נימוקיהם?
2. לפעמים החובה שלנו להיות אזרח טוב ומשיחי טוב מאוד מורכבת. מה הייתם מציעים לאדם שהיה מתייעץ עמכם בנושא, ואומר כי אמונתו באלוהים מעמידה אותו בסכסוך עם רשויות התורה? מה יהיו שיקולכם? באילו עקרונות תשתמשו? מדוע חשוב להתפלל ולחשוב פעמיים לפני שמקבלים החלטה כזו או אחרת. (לא כל מי שנזרק לאריות, יוצא בריא ושלם)
3. מה לדעתכם קשה יותר: לקיים בקפידה רבה את התורה של אלוהים, או לאהוב את אחרים כמו שהם ללא תנאים? או שאולי תטענו כי שאלה זו יוצרת פיצול מטעה לשניים? ואם כן, מדוע?
4. בהתקרבינו לסיום הרבעון, חשבו מה למדתם מספר רומים על חשיבות הרפורמציה. מה למדתם על אמונתינו והסיבות שלה?